

Just idag på förintelsen minnesdag
Vill jag ge röst åt en grupp som är svag
Och saknar möjlighet och makt
Jag vill tolka vad jag tror att många vill ha sagt....
Allting kan gå itu men hjärtat kan gå i tusen bitar,
Sjöng Björn Afzelius en gång
I en djupt berörande, ständigt aktuell sång
Vi är många i Sverige som går sönder bit för bit
När vi åser behandlingen av de som kom hit
och sökte asyl, vårt beskydd och vårt stöd
för att undvika våld, terror och död.
Afghanistan är ett land i kaos och strid
Där finns knappast nån plats där man kan få frid.
En längtan att få vara värd livet
Gjorde att många barn 2015 tog klivet,
till osäker flykt och separationer
För att söka skydd i lugnare nationer.
Sverige tog emot med öppen famn,
Hamid, Mostafa, Basir, Ibrahim är några av alla namn.
Det var värme och mat och öppna sinnen,
Vi är många som har fått härliga minnen,
Men lagar kan ändras
Allt kan förändras
Mitt i matchen kunde plötsligt regler bytas ut
Ingenting blev längre som förut,
Avslagen började dugga tätt,
Livet kapsejsade, blev inte lätt.
Det öppnades flera nya förvar,
där många placerades i alltför många dar,
helt berövade mänskliga rättigheter,
Inspärrade, rättslösa i evigheter.

Att chartra ett plan tycks enkelt ibland,
Sänd dem tillbaka, de har ju sitt land,
Lugnande medel, handfängsel, poliseskort,
Åtgärder vidtas när unga sänds bort
Hedi Fried säger att framtiden kommer att döma oss hårt
Att åse vad som nu händer är svårt.
Baltutlämningen 1945 är ett minne som pockar på.
Det som nu händer påminner tyvärr om då.
"Unga, intelligenta bondpojkar, inte kan man undgå att känna
ångest inför de risker som man utsätter dessa pojkar för"
kan man läsa i Tage Erlanders dagbok från den här svåra tiden,
en tid som sedan länge är förliden.
Jag instämmer helt med Tages reflexion,
och jämför allt med dagens situation.
Deportationer av afghanska unga
är en skakande skandal
Som kommer att belasta vårt land i årtal.
Astrid Lindgren skulle kanske
säga så här till vår statsminister,
Hon skulle ta'n i kragen,
Hon skulle vara bister,
Bums på momangen, ska dessa unga stanna!
Annars får du stå i skamvrån
Och jag kommer att dig banna,
Sänd dem inte tillbaka till daesh och talibaner!
Snälla, goa Stefan !Ändra era planer!
Ja, Astrid! Du fattas oss så in i Norden!
Och jag väljer att sluta med just de orden
Och ett litet, litet hopp
Att vår nya regering säger
Amnesti och stopp!!!!!!